

Rozhodnutie

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako disciplinárny súd v disciplinárnej veci JUDr. I. S. sudcu Okresného súdu v Ž. n. H. na neverejnom zasadnutí 23. januára 2004 v Bratislave podľa § 117 ods.9, § 151b ods.6,7 zákona č. 385/2000 Z.z. o sudcoch a prísediacich, v znení zákona č.426/2003 Z.z., rozhodol

takto:

Pisomné napomenutie predsedu Okresného súdu v Ž. n. H. sp. zn. Spr 1395/03 zo 16. septembra 2003, ktoré udelil JUDr. I. S. sudcovi Okresného súdu v Ž. n. H. je platné.

Odôvodnenie

JUDr. I. S. sudca Okresného súdu Ž. n. H. sa návrhom z 30. septembra 2003, ktorý bol disciplinárnemu súdu doručený 1. októbra 2003, domáhal, aby disciplinárny súd na podklade § 117 ods.9 zákona č.385/2000 Z.z. o sudcoch a prísediacich, v znení účinnom v tom čase, určil, že napomenutie, ktoré mu 16. septembra 2003 pod sp. zn. Spr 1395/03 písomne udelil predseda Okresného súdu v Ž. n. H. je neplatné (č.l. 1-3).

Predseda Okresného súdu v Ž. n. H. mu totiž 16. septembra 2003 pod sp. zn. Spr 1395/03 udelil podľa § 117 ods.7 zákona č.385/2000 Z.z., v znení účinnom v tom čase, písomné napomenutie za priestupok na úseku cestnej dopravy, ktorého sa mal dopustiť porušením ustanovenia § 16 ods.1 zákona č.315/1996 Z.z. tak, že dňa 12. júla 2003 viedol svoje osobné motorové vozidlo zn. Renault Twingo, EČ, po ceste I/65, kde v km 50,870 v obci N. B. pri čerpacej stanici, počas jazdy v kolóne vozidiel nedodrжал bezpečnú vzdialenosť za vozidlom zn. Škoda Forman, EČ, ktoré viedol vodič a majiteľ vozidla L. B. bytom, pričom keď vodič B. s vozidlom pribrzdil z dôvodu vyvolaného cestnou premávkou, JUDr. I. S. nestíhol bezpečne pribrzdiť a spôsobil zrážku, prednou časťou svojho vozidla zn. Renault Twingo narazil do zadnej časti vozidla vodiča B. zn. Škoda Forman, pričom pri dopravnej nehode k zraneniu osôb nedošlo, alkohol u vodičov zistený nebol, avšak vznikla škoda na vozidlách vo výške cca 30.000.- Sk.

Predseda Okresného súdu v Ž. n. H. písomné napomenutie sudcu JUDr. I. S. považoval vzhľadom na charakter priestupku, skutočnosť, že v evidenčnej karte vodiča doposiaľ ešte nemá žiaden záznam o priestupku, za dostatočné vybavenie tejto veci (č.l. 4).

Pisomné napomenutie bolo sudcovi JUDr. I. S. doručené osobne 18. septembra 2003 (č.l. 4).

V návrhu z 30. septembra 2003 sudca JUDr. I. S. namietal dôvodnosť napomenutia, ktoré mu bolo udelené, a správnosť takéhoto postupu z viacerých dôvodov.

I keď pripustil, že 12. júla 2003 bol účastníkom uvedenej dopravnej nehody, poprel, že by ju spôsobil úmyselne alebo že by zaviniť jej vznik čo i len z nedbanlivosti. „Nezavinil dopravnú nehodu, nepoškodil cestu, dopravné značenie, nespôsobil inému ublíženie na zdraví, nespôsobil inému škodu“ (pokiaľ vznikla škoda, tak len na jeho osobnom motorovom vozidle), a teda nenaplnil zákonné znaky priestupku. V tejto súvislosti zdôraznil, že priestupkom podľa § 2 ods.1 zákona č.372/1990 Zb. o priestupkoch, v znení neskorších predpisov, môže byť len zavinené konanie, ktoré porušuje alebo ohrozuje záujem spoločnosti a je za priestupok výslovne označené v tomto alebo inom zákone, pokiaľ nejde o iný správny delikt postihnuteľný podľa osobitných predpisov, alebo o trestný čin.

Ďalej v návrhu namietal, že už pri objasňovaní dopravnej nehody orgánmi Policajného zboru tvrdil, že ju nezavinil.

Napokon v návrhu podrobne popísal jej priebeh, okolnosti, za ktorých k nej došlo, i príčiny, ktoré ju vyvolali.

Dňa 12. júla 2003 viedol svoje osobné motorové vozidlo zn. Renault Twingo zo Ž. H. do N. B. pred N. B. sa z dôvodu výstavby novej komunikácie a presmerovania dopravy vytvorila kolóna motorových vozidiel v oboch smeroch, v ktorej sa pohyboval minimálne 2 km rýchlosťou 10 až 15 km/hod. na prvom, maximálne na druhom rýchlostnom stupni a v tomto úseku uvedeným spôsobom jazdil asi 20 minút. Kvôli dopravným obmedzeniam sa kolóna pohybovala pomaly a každých 30 m sa zastavovala. Vo svojom motorovom vozidle sa nachádzal len sám, plne sa venoval jeho vedeniu a sledoval situáciu v cestnej premávke. Na celom tomto dvojkiletrovom úseku cesty mal pred sebou stále to isté osobné motorové vozidlo, ktoré sledoval. Neustále sa s motorovým vozidlom iba rozbiehal a zastavoval, no po celú dobu dodržiaval rovnakú vzdialenosť od motorového vozidla jazdiaceho pred ním, ktorá bola dostatočná na to, aby v prípade potreby, teda v prípade ďalšieho zastavenia kolóny, brzdenia, so svojim motorovým vozidlom bezpečne zastavil. V kilometri 50,870 v N. B. (teda už v cieľi svojej cesty) kolóna vozidiel už „po x-ty krát“ zastala a vzápätí sa znovu rozbiehala. Pohlo sa i osobné motorové vozidlo (zn. Škoda Forman, EČ. jazdiace pred ním. Keď sa začal rozbiehať, vodič tohto motorového vozidla náhle zastavil. I v tomto prípade okamžite reagoval na vzniklú dopravnú situáciu, šliapol na brzdový pedál, no jeho motorové vozidlo (zn. Renault Twingo, EČ. na brzdenie nereagovalo a vzápätí narazil do zadnej časti motorového vozidla pred sebou. Nebolo v jeho silách zabrániť dopravnej nehode. Celú dopravnú situáciu vnímal, do poslednej chvíle dúfal, že „brzdy na jeho motorovom vozidle zaberú“. Vôbec nepredpokladal, že za danej situácie, keď sa v kolóne motorových vozidiel pohyboval pomaly, rýchlosťou najviac 10 až 15 km/hod., pri zaradenom prvom resp. druhom rýchlostnom stupni, pričom neustále dodržiaval od pred ním idúceho motorového vozidla bezpečnú vzdialenosť, môže dôjsť k dopravnej nehode, že dôjde na jeho motorovom vozidle k náhlemu zlyhaniu brzd, ktoré nemohol predvídať.

Pričinou dopravnej nehody podľa neho bola technická závada, náhle a nepredvídateľné zlyhanie brzd, ktoré nezavinil, a to ani z nedbanlivosti. Motorové vozidlo zn. Renault Twingo, EČ. mal mesiac pred dopravnou nehodou v oprave, bola vymieňaná brzdová kvapalina a dva mesiace mal zakúpené (a používal) úplne nové pneumatiky.

Orgán, ktorý je oprávnený podať návrh na začatie disciplinárneho konania, môže podľa § 117 ods.7 zákona č.385/2000 Z.z. (v znení účinnom v čase udelenia napomenutia), ak je to postačujúce, priestupok vybaviť aj tým, že sudcu iba písomne napomenie.

Podľa § 117 ods.9 zákona č.385/2000 Z.z. (v znení účinnom v čase podania návrhu na vyslovenie, že napomenutie je neplatné) sa však dotknutý sudca môže do 15-tich dní odo dňa, ako sa dozvie o udelení napomenutia, obrátiť na príslušný disciplinárny súd s návrhom na určenie, že napomenutie je neplatné.

Už zo systematického zaradenia tejto formy napomenutia (i keď nejde o disciplinárne opatrenie v zmysle ustanovení § 117 citovaného zákona) do ustanovenia § 117, do I. hlavy, tretej časti zákona č.385/2000 Z.z., ktorá upravuje disciplinárnu zodpovednosť sudcov, vyplýva, že ide o jeden z možných spôsobov vyodenia disciplinárnej zodpovednosti voči sudcovi.

Disciplinárnu zodpovednosť zisťuje disciplinárny súd, ktorým je na účely disciplinárneho konania Najvyšší súd SR (§ 119 ods.1,2 zákona č.385/2000 Z.z.). Ten je na podklade § 117 ods.9 citovaného zákona (od 1.11.2003 podľa odseku 11) príslušným disciplinárnym súdom i na určenie platnosti, resp. neplatnosti napomenutia udeleného podľa § 117 ods.7 (od 1.11.2003 podľa odseku 9), na základe návrhu dotknutého sudcu.

Zákonom č. 426/2003 Z.z., ktorý nadobudol účinnosť dňom 1. novembra 2003, bol zákon č.385/2000 Z.z. o sudcoch a prísediacich, v znení neskorších predpisov, novelizovaný a okrem iných jeho ustanovení boli zmenené a doplnené aj ustanovenia upravujúce disciplinárnu zodpovednosť sudcov, disciplinárne konanie i kreovanie sudcov disciplinárneho súdu. Novela predpokladá voľbu nových sudcov disciplinárneho súdu, avšak podľa prechodných ustanovení § 151b ods.6,7 zákona č.385/2000 Z.z., v znení zákona č. 426/2003 Z.z., disciplinárne konanie začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti zákona č.426/2003 Z.z. dokončí v prvom stupni doterajší prvostupňový disciplinárny senát, a to podľa predpisov účinných do 31. októbra 2003.

Aj v tomto prípade sudca JUDr. I. S. návrh na vyslovenie neplatnosti napomenutia disciplinárnemu súdu podal ešte 1. októbra 2003, pred nadobudnutím účinnosti zákona č. 426/2003 Z.z., preto disciplinárny súd musel postupovať podľa ustanovení zákona č. 385/2000 Z.z. o sudcoch a prísediacich v znení účinnom do 31. októbra 2003 a v pôvodnom zložení senátu (sudca Najvyššieho súdu SR JUDr. Ladislav Liščák ako predseda senátu, JUDr. Ján Konček, sudca Krajského súdu v Košiciach, a JUDr. Tibor Šulák, sudca Okresného súdu v Komárne, ako členovia senátu).

Pretože sudca JUDr. I. S. návrh na vyslovenie neplatnosti napomenutia podal v 15-dňovej zákonnej lehote, disciplinárny súd po vykonaní predbežného šetrenia (za primeraného použitia § 123 cit. zákona), v rámci ktorého si zadovážil administratívny spis Okresného riaditeľstva PZ – Okresného dopravného inšpektorátu v Ž. H. č. ORP – P – 393/DI – 2003 vo veci, v ktorej sa vykonávalo objasňovanie tohto priestupku, spis Okresného súdu v Ž. H. sp. zn. Spr. 1395/03 (Spr. 1567/03) i osobný spis sudcu JUDr. I. S. a následne - na podklade § 150 ods.2 zákona č.385/2000 Z.z., primerane postupujúc podľa ustanovení § 240 až § 243 Trestného poriadku - vec prejednal na neverejnom zasadnutí dňa 23. januára 2004 v senáte a dospel k týmto zisteniam a záverom:

Priestupok objasňoval policajný orgán Okresného riaditeľstva PZ – Okresného dopravného inšpektorátu v Ž. H. pod č. ORP – P – 393/DI – 2003, ktorý po skončení objasňovania 20. augusta 2003 podľa § 60 ods.3 písm. d/ zákona č.372/1990 Zb. o priestupkoch, v znení neskorších predpisov, predložil administratív-

ny spis v tejto veci, spolu so správou o výsledku objasňovania, príslušnému správ-
nemu orgánu.

Ako vyplýva zo správy o výsledku objasňovania policajného orgánu č. ORP –
P – 393/DI – 2003 z 12. augusta 2003, policajný orgán označil sudcu JUDr. I. S. za osobu podozrivú zo spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti
cestnej premávky podľa § 22 ods.1 písm. j/ zákona č.372/1990 Zb. o priestupkoch,
ktorého sa mal dopustiť porušením povinnosti vyplývajúcej z ustanovenia § 16 ods.1
zákona č.315/1996 Z.z. o premávke na pozemných komunikáciách, v znení neskor-
ších predpisov, na rovnakom skutkovom základe, na akom mu predseda Okresného
súdu v Ž. n. H. 16. septembra 2003 následne udelil písomné napomenutie.

Riaditeľ OR PZ – Okresného dopravného inšpektorátu PZ v Ž. n. H. totíž vec podľa § 10 ods.1 písm. b/ zákona č.372/1990 Zb. pod č. ORP – SK – 239/DI
- 2003 dňa 22. augusta 2003, keďže JUDr. I. S. je sudcom Okresného súdu
v Ž. n. H. predložil na ďalšie konanie predsedovi tohto okresného súdu.

Konanie, ktoré má znaky priestupku, ak sa ho dopustil sudca, sa podľa § 10
ods.1 písm. b/ zákona č.372/1990 Zb. prejedná podľa osobitných predpisov. Týmto
osobitným predpisom je u sudcov zákon č.385/2000 Z.z. o sudcoch a prísediacich,
v znení neskorších predpisov, menovite jeho ustanovenia upravujúce disciplinárnu
zodpovednosť sudcov.

Policajný orgán v rámci objasňovania priestupku zadovážil viaceré dôkazy,
ktoré podozrenie proti sudcovi JUDr. I. S. zo spáchania priestupku proti
bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods.1 písm. j/ zákona
č.372/1990 Zb. o priestupkoch dokladajú.

O obsah administratívneho spisu sa opiera aj predseda Okresného súdu
v Ž. n. H. pri udeľovaní napomenutia. Predmetný spis, obsahujúci výsledky
objasňovania priestupku, mu bol predložený a práve tie boli podkladom pre udelenia
napomenutia sudcovi JUDr. I. S.

Výsledky ohliadky miesta dopravnej nehody i motorových vozidiel zúčast-
nených na dopravnej nehode dokumentuje protokol o nehode v cestnej premávke,
plán miesta dopravnej nehody i fotodokumentácia.

Obaja vodiči motorových vozidiel, ktoré mali na dopravnej nehode účasť, teda
JUDr. I. S. L. B. sa po hneď po dopravnej nehode podrobili
dychovej skúške, no ani u jedného z nich nebolo zistené požitie alkoholu.

Obaja podali v ten deň k veci vysvetlenie a okrem nich podala vysvetlenie aj
M. B. matka vodiča L. B. ktorá sa spolu s ním viezla
v osobnom motorovom vozidle zn. zn. Škoda Forman, EČ.

Podľa zistení policajných orgánov na mieste dopravnej nehody príčinou do-
pravnej nehody bolo to, že JUDr. I. S. jazdiac s osobným motorovým zn.
Renault Twingo. EČ v kolóne motorových vozidiel, nedodrжал bezpečnú
vzdialenosť za osobným motorovým vozidlom zn. Škoda Forman, EČ
ktoré viedol vodič vozidla L. B. a ktoré jazdilo pred ním, v dôsledku
čoho, keď vodič L. B. svoje motorové vozidlo pribrzdil, pretože pred ním
idúce motorové vozidlá taktiež brzdili, JUDr. I. S. už nestihol svoje motorové
vozidlo zabrzdiť a narazil jeho prednou časťou do zadnej časti motorového vozidla
L. B.

Podľa § 16 ods.1 zákona č.315/1996 Z.z. o premávke na pozemných komu-
nikáciách, v znení neskorších predpisov, je vodič povinný za vozidlom idúcim pred
ním dodržiavať takú vzdialenosť, aby mohol včas znížiť rýchlosť jazdy, prípadne
zastaviť vozidlo, ak vodič vozidla jazdiaceho pred ním zníži rýchlosť jazdy alebo za-
stavi.

V mieste dopravnej nehody bol rovný úsek cesty, šírka spevnenej časti jej vozovky bola 6,4 m, povrch vozovky bol suchý, rovný, bez výmoľov alebo iných nerovností, prehľadnosť bola dobrá, viditeľnosť nebola ničím znížená, bolo slnečno, jasno. Išlo o jazdu v kolóne motorových vozidiel, ktorá z dôvodov vyvolaných cestnou premávkou neustále zastavovala a vzápätí sa znovu rozbiehala, pri nízkej rýchlosti jazdy.

Za týchto podmienok predpoklad, že príčinou dopravnej nehody bolo skutočne nedodržanie bezpečnej vzdialenosti zo strany JUDr. I. S. za motorovým vozidlom zn. Škoda Forman, EČ ktoré jazdilo pred ním, bol opodstatnený a dokladajú ho aj dôkazy zadovážené v rámci objasňovania priestupku.

Ani JUDr. I. S. vo svojom vysvetlení, ktoré podal policajnému orgánu tesne po dopravnej nehode dňa 12. júla 2003 o 13.35 hod., neuviedol žiadnu inú možnú príčinu, napríklad technickú závalu motorového vozidla, zlyhanie jeho bŕzd. Naopak, v tomto smere tvrdil, že jeho osobné motorové vozidlo bolo „v riadnom technickom stave, brzdy a riadenie boli bez závad“, viditeľnosť nemal ničím zníženú, čelné sklo bolo čisté, pneumatiky mal nové a kolóna jazdila malou rýchlosťou. V čase, keď sa už nachádzal v N. B. kolóna zastala, no vzápätí sa pohla, zaradil druhý rýchlostný stupeň, „pričom keď zbadal, že vozidlo pred ním stojí, šliapoľ na brzdový pedál a následne narazil do zadnej časti vozidla idúceho pred ním...“.

Nie je zrejmé, prečo už v rámci tohto vysvetlenia sudca JUDr. I. S. neuviedol, že skutočnou príčinou nárazu do pred ním idúceho motorového vozidla bolo náhle zlyhanie bŕzd na jeho motorovom vozidle, že brzdy vozidla, napriek okamžitému brzdeniu, ostali neúčinné a že len asi mesiac pred dopravou nehodou bolo jeho osobné motorové vozidlo opravované a predmetom opravy bol i brzdový systém, bola vymenená brzdová kvapalina.

Uviedol to až v návrhu na vyslovenie neplatnosti udeleného napomenutia. Išlo pritom o tak významné okolnosti pre posúdenie možných príčin dopravnej nehody, na ktoré si nemohol vzhľadom na svoje odborné vedomosti (i ako právnik) i skúsenosti (i ako vodič) nespomenúť už hneď po dopravnej nehode.

Tesne po dopravnej nehode – presne naopak – policajnému orgánu tvrdil, že jeho osobné motorové vozidlo zn. Renault Twingo, EČ bolo pred dopravou nehodou „v riadnom technickom stave, brzdy i riadenie boli bez závad“. Nič mu pritom nebránilo, aby svoje podozrenie zo zlyhania bŕzd, ako jednu z množiny možných príčin vzniku dopravnej nehody, zvlášť, ak k nej došlo za tých okolností, aké uviedol v návrhu na vyslovenie neplatnosti napomenutia, neuviedol policajnému orgánu (a nedomáhal sa preverenia i tejto verzie vzniku dopravnej nehody) už hneď po dopravnej nehode.

Ani disciplinárny súd nepredpokladá, že by pred policajným orgánom v rámci objasňovania priestupku vedome zamlčal tak významnú skutočnosť, akou bol údajný zásah do brzdového systému pri oprave motorového vozidla iba mesiac pred dopravou nehodou.

Je pravdou, že pri dopravnej nehode došlo iba k poškodeniu osobného motorového vozidla JUDr. I. S. zn. Renault Twingo, EČ (predného nárazníka, oboch predných svetiel, prednej kapoty a chladiča), pričom odhadovaná výška škody dosahovala asi 30.000.- Sk.

To však pre posúdenie otázky, či konaním sudcu JUDr. I. S. boli, alebo neboli naplnené zákonné znaky priestupku, nie je rozhodujúce.

Priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods.1 písm. j/ zákona č.372/1990 Zb. o priestupkoch, v znení účinnom v čase, keď bol

priestupok spáchaný (§ 7 ods.1 cit. zákona), sa dopusti ten, kto porušením všeobecne záväzného právneho predpisu o bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky bezprostredne ohrozí bezpečnosť alebo plynulosť cestnej premávky alebo spôsobí dopravnú nehodu.

Na základe výsledkov dokazovania vykonaného policajným orgánom mal aj disciplinárny súd za dostatočne preukázané podozrenie, že sudca JUDr. [REDACTED] S [REDACTED] dňa 12. júla 2003 viedol svoje osobné motorové vozidlo zn. Renault Twingo, EČ [REDACTED] po ceste I/65 tak, že o 12.25 hod. v km 50,870 v obci N [REDACTED] B [REDACTED] pri čerpacej stanici, počas jazdy v kolóne, v dôsledku nedodržania bezpečnej vzdialenosti za osobným motorovým vozidlom zn. Škoda Forman, EČ [REDACTED] ktoré viedol vodič L [REDACTED] B [REDACTED] spôsobil dopravnú nehodu tým, že potom, ako vodičnou premávku, JUDr. I [REDACTED] S [REDACTED] nestihol bezpečne pribrzdiť a prednou časťou svojho motorového vozidla zn. Renault Twingo, EČ [REDACTED], narazil do zadnej časti motorového vozidla vodiča L [REDACTED] B [REDACTED] zn. Škoda Forman, EČ [REDACTED]. Následkom nárazu síce nedošlo k zraneniu osôb majúcich na dopravnej nehode účasť a škoda vznikla len na osobnom motorovom vozidle sudca JUDr. I [REDACTED] S [REDACTED] zn. Renault Twingo, EČ [REDACTED] a to vo výške asi 30.000.- Sk, avšak príčinou vzniku dopravnej nehody bolo porušenie povinnosti vodiča, vyplývajúcej z ustanovenia § 16 ods.1 zákona č.315/1996 Z.z. o premávke na pozemných komunikáciách, v znení neskorších predpisov, zo strany JUDr. I [REDACTED] S [REDACTED].

Je pravda, že priestupkom podľa § 2 ods.1 zákona č.372/1990 Zb. o priestupkoch môže byť len zavinené konanie, no výsledky vykonaného objasňovania poskytujú dostatočný podklad aj pre podozrenie, že sudca JUDr. I [REDACTED] S [REDACTED] zaviniť porušenie všeobecne záväzného právneho predpisu o bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky a v príčinnej súvislosti s ním i vznik dopravnej nehody z nedbanlivosti (§ 4 cit. zákona), ktorá postačuje na zodpovednosť za priestupok proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods.1 písm. j/ zákona č.372/1990 Zb. o priestupkoch, v znení účinnom v čase, keď bol priestupok spáchaný (§ 7 ods.1 cit. zákona).

Námietky, o ktoré sudca JUDr. I [REDACTED] S [REDACTED] oprel svoj návrh na vyslovenie neplatnosti napomenutia, ktoré mu predseda Okresného súdu v Ž [REDACTED] n [REDACTED] H [REDACTED] písomné udelil pod sp. zn. Spr 1395/03 dňa 16. septembra 2003, disciplinárny súd nemohol akceptovať.

Ide o skutočnosti, ktoré nevyplývajú z výsledkov objasňovania priestupku, o ktoré sa predseda Okresného súdu v Ž [REDACTED] n [REDACTED] H [REDACTED] opierať pri udeľovaní napomenutia podľa § 117 ods.7 zákona č.385/2000 Z.z. (v znení účinnom v čase jeho uloženia).

Základným predpokladom takéhoto postupu zo strany predsedu okresného súdu podľa tohto ustanovenia bolo zistenie, že ide o priestupok, ktorého sa dopustil sudca JUDr. I [REDACTED] S [REDACTED] a že písomné napomenutie tohto sudcu je dostatočným vybavením priestupku.

Výsledky objasňovania vykonané policajným orgánom, ktoré mal predseda okresného súdu v čase tohto rozhodovania na podklade spisu k dispozícii, tvorili dostatočný podklad pre zistenie, že ide o priestupok proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods.1 písm. j/ zákona č.372/1990 Zb. o priestupkoch, v znení účinnom v čase, keď bol priestupok spáchaný (§ 7 ods.1 cit. zákona), že boli naplnené všetky jeho zákonné znaky a že z jeho spáchania je podozrivý práve sudca JUDr. I [REDACTED] S [REDACTED].

Rozhodujúci z tohto hľadiska bol stav v čase rozhodovania predsedu okresného súdu (teda v čase udelenia napomenutia).

Iné by bolo, keby skutkový stav veci v čase, keď predseda okresného súdu napomenutie udelil, nebol zistený v rozsahu nevyhnutnom pre uskutočnenie záveru, či ide (alebo nie) o priestupok (menovite aký), či boli naplnené všetky jeho zákonné znaky, alebo ak by existovali pochybnosti o tom, či sa skutok naozaj stal, ak áno, kto ho vlastne spáchal - teda či podozrivým z jeho spáchania je naozaj sudca JUDr. I. S. (alebo niekto iný) a či sa ho dopustil zavinene, zvlášť, ak by nebola riadne (alebo dokonca vôbec) preverená jeho obhajoba, že on dopravnú nehodu nezavinil, pretože k dopravnej nehode došlo v dôsledku technickej poruchy motorového vozidla, ktorú nemohol predvídať (pokiaľ by ale túto obhajobu uplatnil už v rámci objasňovania priestupku). Podobne tak by tomu bolo v prípade, ak by predseda Okresného súdu v Ž. n. H. vykonané dôkazy vyhodnotil chybné a na základe ich chybného hodnotenia by v rozpore s týmito dôkazmi dospel k nesprávnemu záveru, že sa skutok stal (hoci sa nestal), že ho spáchal sudca JUDr. I. S. (napriek tomu, že ho spáchal niekto iný), alebo že skutok je priestupkom (hoci by nenaplnil zákonné znaky priestupku), resp. že vznik dopravnej nehody zavinil sudca JUDr. I. S. (hoci by ju preukázateľne zavinil niekto iný) a podobne.

Pokiaľ by predseda Okresného súdu v Ž. n. H. napriek takýmto nedostatkom, neúplnostiam, nejasnostiam a rozporom postupoval podľa § 117 ods.7 zákona č.385/2000 Z.z. (v znení účinnom v čase jeho uloženia) a uložil by podľa tohto ustanovenia sudcovi JUDr. I. S. napomenutie, takýto postup by odporoval zákonu a disciplinárny súd by musel na podklade návrhu sudcu JUDr. I. S. vysloviť, že napomenutie je neplatné, pretože postup podľa tohto ustanovenia predpokladá, aby už v čase udelenia napomenutia bolo dostatočne preukázané, že skutočne ide o priestupok (skutok, ktorý naplnia všetky jeho zákonné znaky) a že sa ho dopustil sudca, ktorému sa napomenutie ukladá.

Za dôkaznej situácie, za akej predseda Okresného súdu v Ž. n. H. rozhodol o udelení napomenutia sudcovi JUDr. I. S. však všetky tieto skutočnosti boli dostatočne podložené výsledkami vykonaného objasňovania (vyplývali z predloženého administratívneho spisu) a správne bolo aj hodnotenie zodvážených dôkazov zo strany predsedu Okresného súdu v Ž. n. H. a jeho postup teda zodpovedal stavu veci v čase udelenia napomenutia.

Orgán, ktorý je podľa § 120 ods.2 zákona č.385/2000 Z.z. o sudcoch a prísediacich oprávnený podať návrh na začatie disciplinárneho konania sudcu (resp. vybaviť jeho priestupok písomným napomenutím, ak je to postačujúce), nemá oprávnenie, ktoré správne orgánu vyplýva z ustanovenia § 69 zákona č.372/1990 Zb. o priestupkoch (požadovať od orgánu, ktorý priestupok objasňoval, jeho došetrenie) a i v prípade, keď mu bol priestupok sudcu podľa § 10 ods.1 písm. b/ citovaného zákona odovzdaný na prejednanie podľa osobitných predpisov, má len dve možnosti - buď podľa § 117 ods.7 (v súčasnosti podľa odseku 9) priestupok vybaví tým, že sudcu len písomne napomenie, ak je to postačujúce, alebo podá podľa § 120 ods.2 citovaného zákona disciplinárnemu súdu návrh na začatie disciplinárneho konania proti sudcovi disciplinárnemu súdu, pretože podľa § 119 ods.1 cit. zákona disciplinárnu zodpovednosť sudcu (i za priestupok - § 115) zisťuje a disciplinárne opatrenie ukladá len disciplinárny súd. Až v rámci disciplinárneho konania by bolo potom možné sa zaoberať eventuálnymi námietkami sudcu proti návrhu na začatie disciplinárneho konania a jeho obhajobou, čo ale v prípade, že vec bola vybavená udelením napomenutia, návrh na začatie disciplinárneho konania nebol podaný

a disciplinárne konanie nebolo podľa § 120 ods.1 zákona č.385/2000 Z.z. o sudcoch a príseďiacich ani vôbec začaté, nie je možné.

Pretože v tomto prípade písomné napomenutie predsedu Okresného súdu v Ž. n. H. sp. zn. Spr 1395/03 zo 16. septembra 2003, ktoré udelil JUDr. S. sudcovi Okresného súdu v Ž. n. H. zodpovedá stavu veci i zákonu, disciplinárny súd vyslovil, že je platné.

Poučenie: Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie, ktoré možno podať do pätnástich dní od doručenia rozhodnutia prostredníctvom tohto disciplinárneho súdu k jeho odvolaciemu senátu. Včas podané odvolanie má odkladný účinok.

Bratislava 23. januára 2004

JUDr. Ladislav Liščák, v.r.,
predseda disciplinárneho senátu

Za správnosť vyhotovenia:

